Dosarul nr. 2-995/24
Număr atribuit prin PIGD 2-24139941-21-2-09122024

H O T Ă R Â R E
În numele legii

17 februarie 2025 or.Cimişlia

Judecătoria Cimişlia Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător: Brînza Andrei
Grefier: Damaschin Alexandra
Cu participarea :
Reprezentantului reclamantei, avocatul: Cojocaru Andrei
În lipsa: reclamantei Osman Anna, pîrîtului Mogîldea Ion, reprezentantului intervenientului accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest, procedură de citare legală respectată

examinînd, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Cojocaru Andrei, în interesele reclamantei Osman Anna, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest către Mogîldea Ion privind decăderea din drepturile părinteşti

a c o n s t a t a t :

***Argumentele participanţilor la proces*:**
La data de 09.12.2024, Osman Anna, prin intermediul avocatului Cojocaru Andrei, a depus cerere de chemare în judecată către Mogîldea Ion, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest privind decăderea din drepturile părinteşti.
În motivarea acţiunii a indicat, că reclamanta Osman Anna şi pârâtul Mogîldea Ion au format o familie înregistrată la 19.11.2010 şi trecută în registrul actelor de stare civilă de către primăria ***** la nr.*****
Menţionează, că din căsătorie s-au născut doi copii *****a a.n.***** şi *****a.n.*****.
Indică, că după scurt timp de la căsnicie în viaţa acestora s-a creat o atmosferă insuportabilă, de neînţelegeri, deseori degenerând în agresiune, iar incompatibilitatea caracterilor şi viziunea asupra modului şi principiilor de convieţuire, au dus la convingerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei. Astfel, prin hotărîrea Judecătoria Cimişlia din data de 16.06.2021 căsătoria a fost desfăcută, iar domiciliul copiilor minor, fiind stabilit cu partea reclamantă Osman Anna, care pînă în prezent locuiesc împreună cu aceasta.

Precizează, că din anul 2021 până în prezent, Mogîldea Ion, nu a îndeplinit obligaţiunile sale de părinte conorm Legislaţiei Familiei RM şi a bunurilor moravuri, nu a contribuit nici într-un mod la întreţinerea şi educaţia copiilor minori.

Mai menţionează, că cu rea voinţă pîrîtul s-a eschivat de la exercitarea obligaţiunilor părinteşti, nu a vizitat copii, nu s-a interesat de viaţa şi sănătatea lor, nu a acordat nici un ajutor material, financiar.

Indică, că după abandonarea familiei şi întreruperii relaţiilor familiare, reclamanta s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea pensiei alimentare pentru întreţinerea copiilor minori, fiind emisă Hotărâre privind încasarea pensiei alimentare care ulterior a servit temei pentru emiterea încheierii privind neachitarea pensiei alimentare, emisă de către Executorul Judecătoresc.

A mai invocat, că conform confirmărilor de la Centrul de Poştă Hînceşti, reclamanta Osman Anna nu a primit careva colete, mandate băneşti în perioada ailor 2022-2024.

Menţionează, că pârâtul Mogîldea Ion, nu s-a interesat de succesele copiilor la învăţătură, nu a fost prezent la careva adunări părinteşti, de asemenea a mai adăugat faptul că în timpul căsătoriei, pârâtul a fost în vizorul Poliţiei şi a fost luat la evidenţă ca agresor familiar.

Solicită partea reclamantă admiterea cererii de chmare în judecată, decăderea cet. Mogîldea Ion din drepturile părinteşti asupra copiilor minori *****a şi *****, încasare de la pârât în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată suportate în prezenta cauză civilă.

În şedinţa de judecată reclamanta Osman Anna nu s-a prezentat, dar interesele acesteia au fost reprezentate de către avocatul Cojocaru Andrei, care a susţinut integral cererea înaintată, solicitând admiterea acesteia în modul formulat, invocând motivele de fapt şi de drept indicate în conţinutul acesteia.

În şedinţa de judecată pârâtul, Mogîldea Ion, nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal, prin aviz publicitar, în corespundere cu prevederile art. 108 Cod de procedură civilă (f.d.38).

Reprezentantul intervenientului accesoriu - Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest, fiind citat legal în şedinţa de judecată, nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa reprezentantului, cu prezentarea avizului concluzie nr. 17 din 06.01.2025, din care considerente, conducându-se de prevederile articolului 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia (f.d. 32-33).

Examinând materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată judecată depusă de către avocatul Cojocaru Andrei în interesele reclamantei Osman Anna către Mogîldea Ion, intervenient

accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest privind decăderea din drepturile părinteşti.

În corespundere cu prevederile art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, *„Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.”*

Art. 118 al. (1) Cod de procedură civilă, statuează că *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”,* iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că *circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

Norma cuprinsă în art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*

Potrivit art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Conform art.60 din Codul Familiei, „părinţii sînt obligaţi să-şi educe copiii indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor”.

Conform art. 68 alin. (1) Codul Familiei ”decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească”.

Potrivit jurisprudenţei CEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanţă fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărîrea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franţei, nr. 40.03/98,

paragraful 59, CEDO 2000-IX şi Johansen citată anterior, paragraful 78). Totodată, CEDO subliniază totuşi că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05, paragraph 67).

Potrivit art. 73 alin.(1) Codul Familiei ”la examinarea de către instanţa judecătorească a litigiilor privind educaţia copilului este obligatorie participarea autorităţii tutelare”.

În conformitate cu art. 9 al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, „statele-părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului”.

Totodată, în art. 16 din Legea privind drepturile copilului N 338-X111 din 15 decembrie 1994 este prevăzut „dreptul fiecărui copil să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesele copilului”, iar în art.18 este stipulat că „ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia”.

Prin înscrisurile ataşate la dosar se confirmă că reclamanta Osman Anna şi pârâtul Mogîldea Ion au înregistrat căsătoria la data de 19.11.2010 la primăria Valea Perjei r-nul.Cimişlia trecută în registrul actelor de stare civilă la nr.5, iar din această relaţie la data de ***** s-a născut minorul *****a la ***** s-a născut minorul *****(f.d.11-12).

Astfel, conform certificatelor de naştere a copiilor minori *****a , Mogîldea Sofia, pârâtul Mogîldea Ion este tatăl acestora (f.d.11-12).

Prin hotărârea Judecătoriei Cimişlia (sediul Cimişlia) din 16 iunie 2021 a fost desfăcută căsătoria între Osman Anna şi Mogîldea Ion, domiciliul copiilor minori fiind stabilit cu mama copiilor şi sa dispus încasarea de la Mogîldea Ion în beneficiul lui Osman Anna pensia de întreţinere a copiilor minori în mărime de 1/3 lei lunar, începând cu data de 21.01.2021 şi până la atingerea majoratului copiilor (f.d.13).

Prin încheierea executorului judecătoresc Şevcenco Oleg, din 11.01.2024, sa stabilit restanţă la plata pensiei de întreţinere încasată de la debitorul Mogîldea Ion c/p *****, în beneficiul creditorului Osman Anna, c/p *****, pentru perioada 21.01.2021 – 30.06.2024, în mărime de 89 828 lei (f.d.18).

Potrivit certificatului eliberat de către IMSP Centrul de Sănătate Cimişlia, nr. 320 din 03.12.2024 se atestă că, copiii minori *****a născută la ***** şi *****născută la *****, se află la supravegherea medicului de familie din clinică, iar îpe parcursul a ultimilor 2 ani, cet. Mogîldea Ion nu s-a adresat cu careva întrebări cu privire la starea de sănătate a copiilor. (f.d. 22)

Conform răspunsului eliberat de către Poşta Moldovei, Centrul de Poştă Hînceşti nr.202 din 12.11.2024, careva colete şi transferuri de bani expediate în adresa cet. Osman Anna de la cet. Mogîldea Ion nu au fost înregistrate. (f.d.24)

Potrivit avizului Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest cu privire la decăderea din drepturile părinteşti cet. Mogîldea Ion faţă de copii minori *****a născută la ***** şi *****născută la *****, s-a stabilit oportun decăderea din drepturile părinteşti cet. Mogîldea Ion a.n.*****, domiciliat *****, ***** 12, faţă de copii *****a născută la ***** şi *****născută la *****. (f.d. 33)

Astfel, în conform cu art. 62 alin. (4) Codul familiei, părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Potrivit art. 67 Codul familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă: a)- se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere; b)- refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară; c)- fac abuz de drepturile părinteşti; d)- se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e)- prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului; f)- suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g)- au săvîrşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; h)- precum şi în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

În conformitatee cu art. 3 alin. (i) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Potrivit art. 18 alin. (i) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rînd părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art. 27 alin. (2) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le

revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Astfel, interesul copilului este criteriul esenţial după care instanţa se călăuzeşte pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti. Pentru determinarea interesului copilului instanţa va ţine seama de întregul complex de împrejurări, menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, intelectuală şi morală, interesând nu doar posibilităţile materiale ale părinţilor ci şi vârsta copilului, gradul de ataşament şi de preocupare a părinţilor faţă de copil, legăturile afective ce s-au stabilit între părinţi şi copil.

Instanţa a constată din materialul probatoriu că, din momentul desfacerii căsătoriei şi până în prezent, copiii minori locuiesc cu reclamanta şi se află la întreţinerea acesteia. Pârâtul Mogîldea Ion nu contribuie la educaţia, dezvoltarea şi întreţinerea copiilor în nici un mod. Toate cheltuielile ce ţin de educaţia şi creşterea copilului, de sănătatea acestuia, asigurarea cu hrană, haine, odihnă, etc., sunt suportate în întregime de către reclamantă.

Totodată, este de menţionat că, în timpul căsătoriei pârâtul a fost în vizorul Poliţiei fiind luat la evidenţă ca agresor familiar (f.d. 20).

Astfel, instanţa concluzionează că, neparticiparea pârâtului Mogîldea Ion la creşterea, dezvoltarea şi întreţinerea copiilor minori denotă un comportament absolut indiferent şi iresponsabil faţă de interesele copiilor săi, creşterea şi dezvoltarea acestora, iar acţiunile comise de Mogîldea Ion ar putea lăsa o amprentă negativ la educaţia copiilor.

În jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a menţionat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti ar trebui să fie aplicate numai în circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă, care se referă la interesele copilului.

În acest sens se reţine că în cauza N. P. contra Republicii Moldova, nr. 58455/13, 6 octombrie 2015, CEDO a apreciat că interesul superior al copilului este de o importanţă esenţială. Decăderea din drepturile părinteşti reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viaţa sa de familie cu copilul, şi este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanţe excepţionale, şi pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerinţă de prim rang aferentă interesului superior al copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor, trebuie să se ţină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepţia cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; şi, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur şi liniştit.

Totodată, CEDO a subliniat totuşi că acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină

ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05)

Instanţa menţionează că, autoritatea părintească asupra minorului nu este doar un drept al părintelui ci şi un drept al copilului de care copilul poate fi lipsit doar în situaţii speciale ce ţin de interesul său superior.

Astfel, instanţa ţine să menţioneze faptul că normele de drept naţional şi internaţional stabilesc că răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinţi, care indiferent de situaţiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, deoarece, oricărui copilului îi este recunoscut dreptul la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinţilor care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

În concluzie, instanţa notează că lipsirea pârâtului de drepturile părinteşti este temeinic justificată şi sunt expres prevăzute de lege. Deşi, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului, iar în speţă, Mogîldea Ion neglijează interesele copiilor comportament în detrimentul interesului superior al acestora, care au dreptul de a abita într-o atmosferă paşnică. Practic, respectarea interesului superior al copilului înseamnă a i se asigura acestuia un contact cu părinţii săi cât mai apropiat de cel avut înainte de separarea părinţilor, la caz mama refuzând complet să menţină legătura cu copilul.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa reţine următoarele.

Conform 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabil.

În şedinţa de jduecată partea reclamantă a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării prezentei cauze civile.

La depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de stat în cuantum de 250 lei (conform bonului de plată din 04.12.2024 (f.d. 1) şi taxa de timbru (conform bonului de plată 04.12.2024 (f.d. 2).

Interesele părţii reclamante în şedinţa de judecată au fost reprezentate de avicatul Cojocaru Andrei, conform mandatului nr. 1901849 din 04.12.2024 (f.d.3).

Pentru serviciile de asistenţă juridică, reclamanta a suportat cheltuieli în mărime de 4 000 (patru mii) lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria DAA nr.44279279 din 04.12.2024 (f.d.4);

Avînd în vedere că acţiunea părţii reclamante a fost admisă în totalitate, aceasta implică pentru pîrît, consecinţa procesuală de compensare în totalitate a cheltuielilor de judecată suportate de partea reclamantă.

În acest sens, instanţa dispune încasarea de la Mogîldea Ion, în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată, în sumă de 250,00 lei, cu titlu de taxă de stat, suma de 200,00 lei, cu titlu de taxă de timbru şi cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 4 000 lei.

Conform art.67 lit. a) Codul familiei şi art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite integral cererea de chemare în judecată.

Se decade din drepturile părinteşti Mogîldea Ion, născut la *****, IDNP ***** faţă de copiii minori: *****a, născută la *****, IDNP ***** şi *****, născută la *****, IDNP *****.

Se încasează din contul pîrîtului Mogîldea Ion în beneficiul reclamantei Osman Anna cheltuielile de judecată suportate în cadrul procesului, în sumă totală de 4450 lei (patru mii patru sute cincizeci lei).

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Cimişlia şi se publică depersonalizată pe pagina web a instanţelor naţionale de judecată (www.instante.justice.md).

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Brînza Andrei